

Nők Nemzetközi Imanapja

Prédikációs anyagok

2021. március 6.

ELMEGYEK!

Írta: Danijela Schubert, D.Min.

Tartalmazza a workshop anyagát:

A nehézségek leküzdése egy életút során

Írta: Danijela Schubert, D.Min.

Tartalmazza a szeminárium anyagát:

Taníts minket imádkozni:

Négy módja, hogy a lehető legtöbbet hozzuk ki az imádságainkból

Írta: Zdravko Stefanovic, PhD

Készítette a Hetednapi Adventista Egyház Generál Konferenciájának

Női Szolgálatok Osztálya

12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600 USA

2020. október 6.

Kedves Testvérnőim!

Örömmel üdvözöllek benneteket! A Női Szolgálatok Osztályának éves imanapját már sok éve megtartjuk, régebb óta, mint ahogy én, 19 éve a Generál Konferencia Női Szolgálatok Osztályánál dolgozom. Miért hirdetjük meg ezt a napot minden esztendőben? Azért, mert az imádkozás alapjára kell építkeznünk. Az imádság által növekszik Istenbe vetett hitünk, ahogy megtapasztaljuk válaszait, és tudjuk, hogy képességet ad, amire kell, vezet, betölt és megvigasztal.

Idei imanapunk központi témája a Hetednap Adventista világegyház 2020-2025 –évi célkitűzése, az „**Elmegyek!**”c. program. A Női Szolgálatoknál „**Elmegyek, és elérem a világot**” címmel dolgoztuk fel a témát. Az ideai szombati prédikáció írója azokra a lehetetlen dolgokra összpontosít, amelyekre Isten szólít bennünket. Bibliai nőalakok példáján mutatja be, hogyan hívta el őket a lehetetlenre, és hogyan tudták az Ő kegyelme és hatalma által megcselekedni az Ő akaratát.

Szóval, testvérnőim, veletek mi a helyzet? Ti milyen lehetetlen helyzetekkel, próbákkal küszködtök éppen? Hajlandók vagytok Isten elé vinni, és folyamatos imádkozással várni az Ő választát? Én hajlandó vagyok. Nem szeretnék csatlakozni hozzánk ezen az imanapon és odaszánni az életetek, hogy elmenjete a világokba, – az otthonotokba, a szomszédságotokba, a munkahelyi közösségeitekbe, stb. – és elérni a világokat az Úrért? Hajlandók vagytok addig imádkozni, amíg Isten megválaszolja, úgy, ahogy szerinte a legjobb az életetekre nézve? Hajlandók vagytok? Én igen!

Isten áldjon meg benneteket és képesítsen, erősítsen meg ezen a különleges imanapon, amikor világszerte az Ő leányainak milliói csatlakoznak, és együtt emeljük fel hangunkat a kegyelem trónjához az Úr csodatévő hatalmáért, erőért és bölcsességért Atyánk akaratának teljesítéséhez.

Áldást és békeséget kívánok nektek!

Heather-Dawn Small, igazgató

Tartalomjegyzék

<i>Imádságunk központi témája.....</i>	<i>4</i>
<i>A szerzőkről.....</i>	<i>5</i>
<i>Szentírási hivatkozások.....</i>	<i>6</i>
<i>Megjegyzések a programhoz.....</i>	<i>6</i>
<i>Az istentisztelet rendje.....</i>	<i>7</i>
<i>Gyermektörténet.....</i>	<i>8</i>
<i>Prédikáció.....</i>	<i>10</i>
<i>A workshop vázlata.....</i>	<i>17</i>
<i>Workshop.....</i>	<i>18</i>
<i>Szeminárium.....</i>	<i>21</i>

Imádságunk központi témája

Nőként imádkozásra hívtunk el. Ellen White, az imádság asszonya a következő tanácsot adja nekünk:

„Nincs idő és nincs hely, amely alkalmatlan volna az Istenhez való fohászkodásra. Mi sem gátolhat meg bennünket, hogy szívünket bensőséges imában Istenhez emeljük. Az utca zajában, a mindennapi üzleti ügyek intézése közben is fohászkodhatunk és kérhetjük Isten vezetését, miként Nehémiás is tette, mikor kérését Artaxerxes király elé tárta. Az Istennel való benső közösséget mindenütt ápolhatjuk. Szívünk ajtaja legyen mindig nyitva, és szüntelenül küldjük fel Jézushoz sóhajtásunkat: "Jöjj és maradj szívemben, mint mennyei vendég." (Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. 99. o.).

Idei központi imatémánk: „**Elmegyek!**” Hová fogunk elmenni? Imádkozzunk a területért, ahová elindulunk:

- Imádkozzunk a vezetőkért!
- Imádkozzunk a békéért és stabilitásért!
- Imádkozzunk a vallási toleranciáért!
- Imádkozzunk az édesapákért és a családokért!
- Imádkozzunk az asszonyokért az édesanyákért!
- Imádkozzunk a gyermekekért!
- Imádkozzunk az egészségért!
- Imádkozzunk az oktatásért!
- Imádkozzunk a hajléktalanokért!
- Imádkozzunk az árvákért!
- Imádkozzunk az elveszettekért!

Mindig említsük meg a hat témát, ami világszerte érinti a nőket! Folyamatosan foglaljuk imáinkba őket!

1. Bántalmazás
2. Nélkülözés
3. Egészség
4. Analfabetizmus
5. Munkaterhelés
6. Vezetői lehetőségek

„Őszinteség és hit jellemezze imáinkat! Az Úr szeretne értünk ’véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedni, feljebb, mint kérjük vagy elgondoljuk...’ Efézus 3:20. Beszéljünk róla, imádkozzunk róla!” (Ellen G. White: *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*. 7. kötet ,273.o).

A Szerzőkről

Prédikáció és Workshop anyagok készítői

Danijela Schubert (szül.: Bratulić), DMin. (Fuller Theologiai Szeminárium), két mesterképzést végzett és egy doktori címet szerzett. Két könyve jelent meg. *Az ítélet jelentése Mózes öt könyvében: szövegelemzés* (Lambert Academic Kiadó, 2012) és az *Iffúsági szolgálat Pápua Új-Guineában: Kihívás, teológia, tanterv* (Wipf & Stock, 2013), és még több más kiadványt is írt.

Schubert jelenleg a Dél-Csendes-Óceáni Divízió Női Szolgálatok Osztályának, Tanítványsági csoportjának tagja, és titkárhelyettesként, valamint divíziós társelnökként is szolgált. Pakisztánban a Vallásszabadsági Osztály vezetőjeként szolgált. Előadóként és főelőadóként dolgozott Pápua Új-Guineában.

Schubert Horvátországban született a mediterrán városban, Pulában. Férjével, Branimirral, akivel egy hetednapi adventista missziós iskolában találkozott, éltek Franciaországban, a Fülöp-szigeteken és Ausztráliában is, még az egyházi szolgálata előtt. Két felnőtt fiuk van.

Szeminárium készítője

Zdravko Stefanovic, PhD., Bosznia-Hercegovinában született, Dél-Európában. Tanulmányait Horvátországban, Franciaországban és az Egyesült Államokban végezte. A bibliai nyelvek és azok értelmezései területére szakosodott. Tizenkét éven át tanított Bibliatanulmányozást az Ázsiai-Csendes-Óceáni terület különböző országaiban. Tizenkét esztendeig a Walla Walla Egyetem professzoraként tanított. Jelenleg a floridai Orlandóban, az Advent Health University-n végzi oktatói tevékenységét.

Stefanovic számos népszerű és tudományos könyvet, valamint cikket írt. Közreműködött az *Anchor Bibliai Szótár*, az *új Bibliafordításos szótár* elkészítésében, az *Andrews Bibliakommentár*, valamint a *Hetednapi Adventista Nemzetközi Bibliakommentár és a SDAIBTD munkálataiban* is. Könyvét, az *Arámi Dániel könyve az ősi arám nyelv fényében* a Sheffield Academic Press Kiadó adta ki Angliában. Dániel könyvéhez írt kommentárja, amelynek címe: *A bölcs bölcsessége* 2007 augusztusában jelent meg a Pacific Press Kiadónál.

Stefanovic nős, felesége Bozana, matematika professzor. Két fiuk van.

Szentírási hivatkozások

Az igehelyeket az Online Biblia Károli Gáspár fordításból idéztük. Kérjük, szabadon használjátok a szerintetek legmegfelelőbb fordítást.

Megjegyzések a programhoz

Kérünk, szabadon fordítsátok, alakítsátok és szerkesszétek a divíziótok igényeihez igazítva. Beleértve a felhasznált Bibliafordításokat is. Hallgatóságotok kulturális környezetéhez is bátran igazíthatjátok, és osszátok meg testvérnőitekkal, akiknek szükségük van rá.

Az istentisztelet rendje

Javasolt szolgálati rend

Felhívás dicsőítésre

Szentírás: Zsolt 43:4

„Hadd menjek be Isten oltárához, vigasságos örömömmek Istenéhez,
és hadd dicsérjelek téged citerával, Isten, én Istenem!”

Dicsőítő ének: 2. ének: „Az Úr minden tisztelet...”

A lelkész imádsága

Felhívás adakozásra <https://stewardship.adventist.org/tithe-and-offerings-readings>

Gyermektörténet: „Megyek!”

Zenezsolgálat:

Prédikáció: „Én elmegyek.”

Záróének: 204. ének „Elmegyek szívesen, Jézus veled”

Záró imádság

Gyermektörténet

Megyek!

Írta: Danijela Schubert

A történet élethűbb szemléltetéséhez:

- *vállfák, csipeszek*
- *szemetesvödör*
- *egy darab fa a tűzgyújtáshoz*

Mielőtt elkezdenénk, gyakorolnunk kell valamit együtt mondani, amire a mai történetünkhöz szükségünk lesz. Kezdhetjük? Nem nehéz. Mondjuk együtt: Elmegyek! Hadd haljam! Megyek! És még egyszer, együtt: Megyek! Köszönöm szépen!

Joanna kislány volt, aki egy negyedik emeleti lakásban lakott a szüleivel. Van köztetek, aki lakásban lakik? *(Ellenőrizzük, hogy valaki feltette-e a kezét, és köszönjük meg neki (k)!)*

A lakás új volt és a család nagyon örült, hogy ott lakhatnak. Az egyik legjobb dolog a lakásban az erkély volt. Joanna a konyhából ki tudott menni a balkonra, ahonnan sok mindent láthatott.

Jártatok már olyan magas helyen, ahonnan messzire ellátni? Például felmáshoztok már egy hegyre, vagy fa tetejére? Vagy lifttel felmentetek egy magas toronyba, vagy Apukátok a vállán vitt benneteket? *(Ha az idő megengedi, hagyjuk, hogy néhány gyermek beszéljen élményeiről!)*

Joanna szeretett az erkélyről nézelődni. Sok épületet láthatott, kertes házakat, fákat, autókat, gyalogosokat, a közelben játszó gyerekeket és madarakat, repülőket az égbolton.

Édesanyja fontos munkához használta az erkélyt. Ott teregette ki száradnia a család kimosott ruháit. Talán a ti anyukátok is ezt teszi. Mit használunk, hogy a ruhákat ne fújja le a szél a szárítóról? Csipeszeket! És mire akasztjuk az inget, pulóvert, hogy ne legyen gyűrött? *(Mutassunk fel egy vállfát!)* Vállfára!

Joanna anyukája éppen teregetett és több vállfa is volt nála. De jaj, az egyik kicsúszott a kezéből és leesett négy emelet mélységben a földre. Nem engedhették meg maguknak, hogy lemondjanak arról a vállfáról, ezért Anya így szólt Joanna-hoz: - Kislányom, légy szíves menj le érte, és hozd fel azt a vállfát nekem!

Joanna nagyon örült, hogy kimehet a lakásból ezért azt felelte, hogy *(kis szünet)*: Mondjuk együtt! - Megyek! *(Ügyeljünk, hogy a gyerekek hangosan mondják!)*

Futott lefelé a lépcsőházban. Pillanatok alatt leért a földszintre. Összesen 72 lépcsőt számolt. Megkereste a vállfát és vidáman szalad vele felfelé, vissza az anyukájához.

Szerettek fel-alá mászkálni a lépcsőn? *(Nyugtázzuk a válaszokat!)*

A teregetés után Joanna anyukája nekiállt az ebéd főzésnek. Joanna is segített a zöldségek hámozásában. Ti is szerettek segíteni Anyának az ebéd elkészítésében? *(Nyugtázzuk a válaszokat!)*

A szemetesvödör *(mutassuk fel!)* hamarosan megtelt és ki kellett üríteni. Ezért Joanna anyukája így szólt: - Joanna, kérlek, vidd le a szemetet! Joanna a vödörre nézett és így felelt: *(tartsunk egy*

kis szünetet, és ösztönözzük a gyerekeket a válaszra!) – Megyek! – És már ismét a lépcsőházban volt. Most nem tudott olyan gyorsan haladni, mert a szemetesvödör nehéz volt, és óvatosan kellett vinnie.

Felfelé most már nem volt annyira könnyű a lépcsőzés.

Egyre hűvösebbre fordult az idő odakint és Joanna anyukájának be kellett fűtenie a lakásban. De szüksége volt némi *(mutassuk fel a fadarabot és figyeljük a gyerekeket, ki nevezi meg!)* tűzifára. Ezért ismét hívta Joanna-t és így szólt hozzá: - Légy szíves menj le a pincébe és hozz fel egy kis tűzifát és gyújtóst!

Joanna könyörgő szemekkel nézett édesanyjára, és ezt felelte: Mit gondoltok, mit válaszolt? *(kis szünet, hagyjuk, hogy a gyerekek együtt mondják: Megyek!)* Nem, most nem mondta, hogy „Meyek!” Az előbbi két alkalommal azt mondta, hogy: Meyek! De most nem ezt mondta.

Most ezt kérdezte: - „Muszáj?” Egy kicsit már fájt a lába a sok lépcsőzéstől.

Joanna tudta, hogy lefelé jó móka a gyors futás, de visszafelé a nehéz fát cipelve már sokkal nehezebb. Talán most valaki más is elvégezhetné ezt a házimunkát.

Előfordul, hogy olyan házimunkát kell végeznetek, amit nehéznek találtok, vagy nem szeretitek? *(Nyugtázzuk a gyerekek válaszait valahogy így: - Mindnyájunknak van olyan nehéz, vagy nemszeretem házimunkája, amit mégis szükséges elvégezni.)*

Anya szeretettel mosolygott Joanna-ra. Így felelt: - Neked is jólesne, ha meleg lenne itthon, ugye?

Joanna szerette az édesanyját és szeretett volna segíteni a családjának, ezért így felelt: *(tartsunk kis szünetet, és hagyjuk, hogy a gyerekek mondják)* - Megyek!

Joanna nagyon sokszor megjárta föl-le azokat a lépcsőket, amíg ott laktak.

Amikor felnőtt, Joanna-t arra kérték, menjen el és idegen országokban éljen és dolgozzon Jézusért. Mit gondoltok, mit felelt, amikor arra kérték, hogy egy időre költözzön Pakisztánba? *(szünet, hagyjuk, hogy a gyerekek mondják)* – „Elmeyek!” És amikor Pápua Új-Guinea-ba küldték, akkor vajon mit felelt? *(szünet, hagyjuk, hogy a gyerekek mondják)* – „Elmeyek!” És amikor arra kérték, hogy Ausztráliába menje? Szerintetek mit válaszolt? *(szünet, hagyjuk, hogy a gyerekek mondják)* – „Elmeyek!”

És ti mit fogtok válaszolni, amikor anyukátok, vagy apukátok valami házimunkára kér benneteket? *(tartsunk kis szünetet, és hagyjuk, hogy a gyerekek mondják)* - Meyek!

Mit feleltetek, ha Jézus kér, hogy valamit tegyetek meg érte? *(tartsunk kis szünetet, és hagyjuk, hogy a gyerekek mondják)* - Meyek!

És most itt az ideje, hogy visszamenjete a szüleitekhez. Mit fogtok mondani? *(tartsunk kis szünetet, és hagyjuk, hogy a gyerekek mondják)* - Meyek!

Menjete! Isten áldjon benneteket!

– A gyermektörténet vége –

Prédikáció

Elmegyek!

Írta: Danijela Schubert

Bevezetés

Jézus nevében üdvözöllek benneteket!

Szeretitek a történeteket? Én nagyon szeretek történeteket hallgatni, különösen az igaztörténeteket. Ma olyan emberek történeteivel fogunk megismerkedni, akik nagyon nehéz helyzetben voltak. Mindnyájuknak élet-változtató döntéseket kellett meghozniuk. Bár különböző helyeken, különböző körülmények között és a történelem más-más korszakában éltek, mindnyájuknak választaniuk kellett. Máshogy alakult volna nemcsak a személyes életük, hanem egész nemzetek történelme is, ha másképp döntöttek volna.

Nagyon figyeljünk!

(A fiatalabb hallgatókat bátorítsuk, hogy ha felismerték, ki a történet főszereplője, írják fel egy lapra és adják oda az egyik segítőnek. Készítsünk elő apróbb ajándékokat a helyes választ adók számára! Mindez csak addig érvényes, amíg ki nem mondtuk a főszereplő nevét!)

A Szentlélek fog szólni hozzátok a történeteken keresztül. Nyissátok meg szíveteket és értelmeteket, hogy megértsétek a nektek szóló mai üzenetét, amely eligazít a MEGHOZANDÓ döntéseitekkel kapcsolatban.

1. Történet

Szépséges, fiatal hajadon volt. Mint a legtöbb fiatal lányt, őt is foglalkoztatta, vajon milyen jövő vár rá. Férjhez megy vajon, vagy egész életében a szüleivel marad? Ha férjhez kell mennie, vajon ki lesz a párja? Milyen ember lenne megfelelő társ számára egy életen át? Jóképű lesz? Kedves? Gazdag? Kíváncsi vagyok, még milyen tulajdonságok szerepeltek a listáján. Akkoriban általános volt, hogy a lányokat egy távoli rokonhoz adták feleségül. Am ahol ők éltek, egy sem lakott a közelben. Tudta, hogy néhányan nagyon messzire költöztek, és soha nem is látogatták egymást.

Napi feladatai közé tartozott, hogy vízért menjen a család számára. Általában a falubeli lányokkal együtt szokott menni. Ma azonban egyedül volt. A kút felé közeledve egy láthatóan messze földről érkezett idegent vett észre. A faluban mindenkit ismert, ezért nem volt nehéz rájönnie, hogy idegen. Az is erre utalt, hogy a közelben tevék pihentek.

Kíváncsi volt, vajon ki lehet az. Honnan jött? Mit csinál itt? A faluba jött látogatóba valakihez, vagy csak megállt pihenni, mielőtt folytatná útját?

Még csak nem is sejtette, hogy emiatt a férfi miatt még aznap (kevesebb, mint 24 órán belül) örökre megváltozik majd az élete.

Gondolataiból azonban váratlanul az idegen kérése, majd kérdései zökkentették ki. A férfi inni kért. A lány vendégszeretete azonban még tovább terjedt. Még a tevéket is megitta. Ez nem volt könnyű feladat, de ő örömmel, önként vállalta. Fogalma sem volt róla, hogy ezzel azt a jelet teljesítette be, amit a férfi Istentől kért!

Észrevette, hogy az ember minden mozdulatát figyeli, miközben dolgozik. Azt is látta, hogy elővesz valamit a tarisznyájából. Micsoda meglepetés! Egy aranyfüggőt és két karperecet adott neki! Melyik lánynak ne tetszene az ilyen ajándék? Az idegen ezután kérdéseket tett fel: - Kinek a lánya vagy? Kaphatnánk-e éjszakára szállást az apád házában? Az első kérdésre udvariasan válaszolt a lány, bemutatkozott és a szülei nevét is megmondta. A másodikra azt felelte, hogy van helyük az idegen és a tevéi számára is. Amikor pedig az idegen kiejtette Ábrahám nevét, a lány futásnak eredt, amilyen gyorsan csak tudott.

Otthon beszámolt a családjának, hogy mi történt vele. A bátyja kiment az idegen emberért, hogy hazakísérje. Mindenben gondoskodtak vendégeikről. Megetették a tevéket, ételt készítettek a férfinak és kíséretének. Mosdóvízzel is ellátták őket, hogy felfrissülhessenek. A vendég azonban addig nem látott neki az evésnek, amíg jövedele célját fel nem fedte.

Biztosítani akarta, hogy a leányt feleségül adják az urához. A lány családja úgy döntött, hogy férjhez adják a lányukat. Az idegen most végre megpihenhetett, miközben a lány választ kapott néhány kérdésére. Férjhez fog menni! Esküvőt terveznek!

Másnap reggel talán még ennél is nagyobb sokk érte. A vendég kijelentette, hogy azonnal indulni akar. A lány családja még tíz napot szeretett volna a búcsúzkodásra, de a küldött azonnal indulni akart. Úgy határoztak, hogy a lány mondja ki a döntő szót.

Voltatok már olyan helyzetben, amikor azonnal kellett döntenet, olyan dologban, ami teljesen megváltoztatja az életeteket? Én szeretem, ha van időm mindent átgondolni, számba venni az előnyöket és a hátrányokat, megismerni az összes körülményt.

A lány nem tudhatta, hogy látja-e még valaha a szüleit, vagy a bátyját. Biztos vagyok benne, hogy szeretett volna rendesen elbúcsúzni a falubeli barátaitól is és megünnepelni, hogy férjhez megy, hiszen ez olyan nagy esemény!

A lány választ megtalálhatjuk **Mózes első könyvének 24:58** igeversében: „*Szólították azért Rebekát, és mondták néki: Akarsz-e elmenni e férfiúval? És monda: Elmegyek!*”

2. Történet

Nagyon nehéz idők jártak. Már húsz éve egy mindenkinél erősebb katonasággal rendelkező idegen hatalom elnyomása alatt éltek. Húsz év! Elég hosszú idő. Egész generációk születtek és nőttek fel a kegyetlen, elnyomó hatalom uralma alatt.

Az emberek általában hozzászoknak a körülményekhez, amibe életük kényszeríti őket. Ám előbb-utóbb mindegyik gonosz hatalom elbukik. A világnak ezen a részén azonban semmi sem történt ezalatt a húsz év alatt.

Akkor kapott kinyilatkoztatást egy asszony. Világos üzenetet kapott Istentől, amit tovább kellett adnia. Izgalmas hír volt. Isten azt tervezte, hogy felszabadítja népét a kegyetlen elnyomás alól. Az asszony azonnal cselekedett.

Isten kinyilatkoztatása szerint üzenetet kellett átadnia egy embernek, aki majd kiszabadítja Isten népét a rabigából. Lenyűgöző terv volt, és az asszony alig várta, hogy minél hamarabb beteljesedjen. Isten egy folyóparti nagy síkságra csalja majd az ellenséget. Tudta, mit fog tenni Isten. Tökéletes csapda lesz a nehéz harci gépezetek sora, amire az elnyomó hatalom támaszkodik. Esős időben az a terület járhatatlanná válik. A felkelés vezetésére kijelölt ember

nevének jelentése pedig: „*Villámcsapás*” volt. Minden világos volt. Az ellenséges hadsereget arra a területre csalják. Mivel ők nem ismerik jól a helyi körülményeket, ottragadnak, amikor Isten esőt, vihart, mennydörgést és villámlást küld rájuk. Könnyű lesz legyőzni őket, így megszabadítva a népet az elnyomástól.

Jól ismert és nagyrabecsült asszony volt. Izrael bírója volt. Az emberek folyamatosan jártak hozzá vitás ügyeik rendezése miatt. Tehát most azonnal engedelmeskedett a megbízatásának, hogy hívassa a férfit. Mindenki láthatta az izgalmat a szemében, hogy valami jelentős dolog fog történni.

Arra azonban nem számított, hogy az ő izgatottsága nem lelkesíti fel üzenete hallgatóját. A *Villámcsapás* nevű ember egyáltalán nem lelkesült fel, amikor megérkezett, és meghallotta Isten üzenetét, amit az asszony tolmácsolt neki.

Egy ultimátummal válaszolt. Különös feltételt szabott.

Egészen addig a Bibliában kizárólag férfiakat láthattunk a csatamezőn. A nőknek más feladataik voltak. Ez az asszony sem tervezte, hogy részt vesz ebben a vállalkozásban. Neki is megvolt a maga dolga. Feleség volt, bíró és prófétanő. Már éppen elég feladat nyomta a vállát.

A férfi ultimátuma így szólt: „*Ha velem jössz, elmegyek; de ha nem jössz el velem, én sem megyek.*” Az asszony valószínűleg nem hitt a fülének! Ahelyett, hogy ezt hallotta volna: - „Ez egy fantasztikus terv! Készen állok!”, a férfi csak ennyit mondott: - „Nem igazán érdekel!”

Voltatok már olyan helyzetben, amikor teljesen lefoglalt az életetek, izgalommal vártatok az előttetek álló jövőt, és váratlanul történt valami, ami miatt teljesen meg kellett változtatni a hozzáállásokat?

Vajon mit fog tenni az asszony ebben a helyzetben?

Bárak ultimátumára adott válaszát a **Bírák könyvének 4:9** igeversében találhatjuk: „*Elmenvén elmegyek veled*” – felelte **Debora**.

3. Történet

Az ember többféleképpen szakadhat el a közösségtől. Ennek biztos módja egy nő számára, ha külföldi férfihoz megy feleségül. A szoros közösségben mindenki ismer mindenkit. Egy ilyen fontos döntésnek viszont életre szóló következményei vannak. Ez az asszony pontosan így tett. Egy külföldivel házasodott össze. Ám ez még csak a kezdete volt csodálatos, és gyakran nehézségekkel terhelt életének.

A férjének volt egy fivére, aki szintén az ő falujukból választott feleséget. Nem tudom melyikük nősült előbb, vagy a fivérek egyszerre házasodtak-e, de az valószínű, hogy a két asszonynak együtt könnyebb volt elviselni az emberek hozzáállását, akik mindkettejük döntéséről pusmogtak. Amikor a faluban elült a szóbeszéd, az asszony megpróbált beilleszkedni új családjába, ahová most már tartozott.

Ahogy az az új házasságokban lenni szokott, rengeteg alkalmazkodásra volt szükség. Mindenki magával hozza a saját ízlését, szokásait, modorát, nyelvét, gondolkodásmódját, amit meg kell ismerni, el kell fogadni, értékelni kell és beépíteni a közös életbe. Jelentős dolog még, amivel

foglalkozniuk kellett, a vallásuk különbözősége volt. Az asszony megismerte férje hitét, és az ő Istenét kezdte tisztelni.

Házasságuk első évében nem történt semmi különös. A második év is eltelt és a falu népe pusmogni és spekulálni kezdett. Vajon miért nem született még gyermekük? A megjegyzések bizonyára még növelték nehézségeit, mintha neki nem lett volna elég küzdelme ezzel a kérdéssel. A legrosszabb azonban még csak ezután következett.

Először az apósa halt meg. Elég súlyos csapás volt ez a családnak. Az anyósa vigasztalhatatlan volt. Szerette az anyósát, és jól kijöttek egymással. Ezt minden anyósának meg kell tanulnia: jó kapcsolatot ápolni a menyükkal.

De mintha apósa halála nem lett volna elég, még két súlyos csapás érte a családot. A sógora és szeretett férje is meghalt. Valamilyen betegség elvitte a család minden férfitagját. Micsoda bánat szállt e három asszonyra! El sem tudjuk képzelni, milyen mély szomorúságban éltek. Sem férjük, aki gondoskodna róluk, sem gyermekük, aki reményt adna a jövőre nézve!

Nemsokára híreket kaptak, ami részben jó, részben pedig rossz volt. Megtudták, hogy azon a földön, ahonnan a férje családja az éhínség elől idemenekült, már ismét van bőven ennivaló. Ez volt a jó hír. A rossz pedig, hogy az anyósa most vissza akar térni oda.

Mi lesz akkor most veled? Milyen jövő vár rád?

Először úgy döntöttek, hogy a három asszony együtt indul el. Egy család voltak, úgy helyes, ha együtt maradnak. Összecsomagoltak, elbúcsúzkodtak és rövidesen már úton is voltak.

A fiatalasszony elhagyta az ismerős helyet, ahol jó érezte magát, ismerte az embereket, a szokásokat, a nyelvet, hogy egy olyan helyre menjen, ahol még soha nem járt, és olyan emberekkel éljen, akiket nem ismer. Nehéz döntés volt. De már meghozták és el is indultak.

Az anyósa azonban egyszer csak megállt. Rájött, hogy mindez túl sok ezeknek a fiatal nőknek, kedves menyeeinek, hogy elhagyják népüket és vele menjenek. Semmit sem tudott felajánlani nekik, ha vele mennek. Az anyós elmondta, még azt sem tudja, hogy vajon őt visszafogadják-e tíz esztendei távollét után. Azt sem tudta, hogyan fog gondoskodni a saját megélhetéséről. Hát még a két fiatalasszonyról? Ezért az anyós visszaküldte két menyét a saját falujukba, hogy ott kezdjenek új életet. Az könnyebb lenne számukra, mint továbbmenni vele.

Voltatok már olyan helyzetben, amikor az élet oly sok bánattal sújtott? Szeretteitek meghaltak és nehéz választások előtt álltatok?

Esetleg el kellett hagynotok szülőházatokat és egy másik országba költözni, idegen nép közé? Nagyon nehéz volt, ugye?

Az asszony sógornője igazgat adott az anyósának és vonakodva bár, de elbúcsúzott, visszafordult és hazaindult.

És ő mit tegyen most? Csatlakozzon a sógornőjéhez és térjen vissza a rokonaihoz? Esetleg találjon új férjet, vagy maradjon özvegy élete végéig? Vagy maradjon az anyósával és kezdjen új életet, minden biztosíték nélkül a jövőjére nézve? Hol maradjon? Vajon meddig él még? Hol fog meghalni és hol temetik el?

Döntése határozott volt és világos. **Ruth könyvében olvashatjuk az 1:16 igeversben:** „*Ruth pedig monda: Ne unszoldj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert ahova te mégy, oda megyek, és ahol te megszálpsz, ott szállok meg; néped az én népem, és Istened az én Istenem.*”

4. Történet

„Mit csinál? – kérdezte a fiatalasszony megdöbbenve.

„Meggzaggatta a ruháit, hamut szórt a fejére és zsákruhában, keserűen jajgatva járja a várost” – felelte a szolgálója.

Ez szörnyű hír volt. El sem tudta képzelni, mi történhetett kedves nagybátyjával. Nagyon szerette őt és hálás volt neki. Eszébe jutott, hogyan nevelte fel őt.

Arra már nem emlékezett, ami a szülei halála előtt történt, de kedves nagybátyja szerető gondoskodásának emléke élénken élt benne. Úgy szerette őt, mint a saját leányát, ellátta élelemmel, ruhával szállással és taníttatta is. Mindentől megóvta, és erősen tudatosította benn, hogy ki is ő.

Más emlékek is felötlöttek benne. Ahogy elvitték nagybátyjától a királyi palotába sok más fiatal lánnyal együtt. Mosoly suhant át az arcán, ahogy eszébe jutott, mennyi kényeztetést kapott egy egész éven át, amivel felkészítették, hogy a királlyal találkozzon. Aztán a csodálatos ünnepség, amikor királynévá tették.

A királynői élet és a feladatai elválasztották kedves nagybátyjától, így már nem tudott annyi időt tölteni vele, amennyit szeretett volna. Nagyon felzaklatta a hír, amit most hallott róla.

Első reakciója az volt, hogy új ruhákat küldött neki. Azt gondolta, talán anyagi nehézségei támadtak, ezért örömmel segített neki. Ám rövidesen minden még rosszabbra fordult. Vajon miért? El sem tudta képzelni, de ki akarta deríteni.

Halvány sejtelve sem volt, hogy milyen rossz hírt fog hallani.

Bár most már a királyi család tagja volt, nem vett részt aktívan a napi politikában. A nagybátyja viszont jól informált volt. Korábban a nagybátya információja alapján és az ő közbenjárásával megmentették férje, a király életét. Most azonban sokkal nagyobb volt a tét. Nagybátyja minden információt elküldött neki, az írásos rendeletet is, amely minden zsidót érintett. Arra kérte őt, hogy menjen be a királyhoz, könyörögjön kegyelméért és tegyen meg mindent népe megmentéséért.

Mostanra már teljesen tisztában volt a királyi protokollal, és a király elleni merénylet megghiúsítása óta még szigorúbbak lettek a biztonsági előírások. Könnyen kivégezheték azt, aki hívás nélkül a király közelébe merészkedett, hacsak a király, irgalmát kifejezve felé nem nyújtotta aranyjogarát. Ez túlságosan kockázatos volt. Úgy érezte, nem tudja megtenni, amire nagybátyja kérte.

Nem tudom, hogy a nagybátyja meglepődött-e a válaszában. Viszont határozott véleménye volt, amit neki is megüzent. Szerinte biztosan ez a mostani helyzet volt az oka, hogy Isten ilyen magas pozícióba emelte őt. Ha most nem lép fel és nem harcol népéért, az rajta nem segít, és Isten talál majd más módot, hogy megsegítse népét.

Voltatok már olyan vezető pozícióban, ahol nehéz döntéseket kellett hoznotok? Amikor ki kellett állni egy bizonyos ügy mellett, vagy fel kellett szólalnotok valakinek az érdekében, aki nem tudott kiállni magáért? Mit tettek? Felszólatatok, vagy csendben maradtatok? Hogyan éreztétek magatokat ettől?

Ti mit tennétek egy ilyen helyzetben?

A királyné komolyan mérlegelte nagybátyja szavait.

Azután választ küldött neki. Ahogy **Eszter könyvének 4:16 versében** olvashatjuk: „*Menj el és gyűjts egybe minden zsidót, aki Susánban találtatik, és böjtöljétek érettem és ne egyetek és ne igyatok három napig se éjjel se nappal, én is és leányaim így böjtölünk, és ekképpen **megyek** be a királyhoz, noha törvény ellenére; ha azután elveszek, hát elveszek.*”

Négy asszony történetét ismertük meg eddig a Bibliából.

Meghallgatunk most egyet, egy férfiről is?

5. Történet

Egyes emberek látják a jövőt. Ők a látók vezetők. Sokkal átfogóbb képet látnak, és ahhoz igazítják életüket, valamint felkészítik követőiket is.

Ő egy ilyen vezető volt. Tisztán látta a jövőt és megpróbálta felkészíteni csapatát az eljövendőkre. Tudta, hogy nagyon nehéz időszak vár rájuk. Ezért megpróbálta felkészíteni őket arra a néhány nehéz napra. A pusztító, szörnyű napokra.

Hónapokig, sőt évekig próbálta megértetni velük.

Ám hiába. Teljesen vakok voltak az előttük álló eseményekre.

És ez volt az utolsó este, amit csapatának legközelebbi tagjaival töltött.

Hogyan lehetne jobban eltölteni egy nagy esemény előtti utolsó estét, mint egy közös vacsorával? Éppen olyan éves ünnepség ideje volt, amikor a családok közös étkezésre gyűlnek össze. Ügyelt azonban, hogy ez emlékezetes legyen, mert megváltoztatott néhány, az alkalomhoz kapcsolódó rituálét.

A vacsora után sétálni mentek. Jó ötlet egy könnyű séta vacsora után. Ti is rászokhatnátok.

Elmondta nekik, hogy még azon az éjszakán olyasmit élnek át, amire egyikük sem számított. Különleges vacsorát költöttek el együtt, igen, egy kicsit más volt, de nagyon jó volt együtt. Szerették vezetőjüket és jól érezték magukat együtt. Ezért megint csak nem értették, miért mondja, hogy mindnyájan magára fogják őt hagyni. A szó, amit használt, azt jelenti, hogy el fognak esni, elfordulnak tőle, meginog a hitük, megbotránkoznak benne, szégyellni fogják Őt és elhagyják.

Tudta, mennyire összeroskadnak. Valahogy reményt akart önteni beléjük. Valamit, amire emlékezni fognak. Valamit, ami kihúzza őket a mélységből, ami lehúzza őket. Valami egyszerű, de hatásos biztatást.

Előfordult már veletek, hogy valami fontosat kellett mondanotok valakinek, aki az élete fordulópontja előtt állt? Mit mondtatok neki? Ti milyen szavakra vágynátok ilyenkor?

Máté 26:31- 32 igeversekben elolvashatjuk Bibliánkban, hogy Ő mit mondott: „*Akkor monda nékik Jézus... De föltámadásom után elöttetek **megyek** majd Galileába.*”

Nem ez volt az első eset, amikor Jézus ezt mondta: - **Elmegyek**. Már sokkal azelőtt, hogy a bűn a világunkba jött volna, a szükséges megoldás eltervezésekor azt mondta: - Elmegyek. Pedig tudta, hogy nehéz lesz, nagyon nehéz. Fájdalmas lesz. Félreértik, nem tisztelik, meggyalázzák, gyűlölik, és örökre elszakad a mennyei Atyjától, mégis azt mondta: - **Elmegyek!**

Vajon miért hajlandó bárki is ilyen küldetésbe indulni?!

Befejezés

Ma életük meghatározó pillanataiban találkoztunk Rebekával, Debórával, Ruth-tal, Eszterrel és Jézussal.

Egy közös volt mindnyájukban. A kritikus pillanatban – akár saját, akár nemzetük életéről volt szó – dönteniük kellett. Mindegyik élet-változtató helyzet volt. Elhatározásuk lényege pedig ez volt: **ELMEGYEK!**

Ma ti is döntés előtt álltok.

Isten arra hív benneteket, hogy menjetek oda a párotokhoz, és kérjete bocsánatot. Többször is megbántották már. Mit feleletek erre?

Odamegyek.

Isten arra hív benneteket, hogy menjetek oda embertársatokhoz és hívjátok meg ebédre. Hallgassátok meg a történetét. Mondjátok el neki saját történeteteket, hogy miként változtatta meg Isten az életeteket. Mit válaszoltok?

Elmegyek!

Isten arra hív, hogy segítsetek az utcán élőkön. Vigyetek nekik ennivalót, ruhát, adjatok nekik munkát, üljete le velük és hallgassátok meg a történetüket. Mondjátok el nekik, milyen sokat jelent nektek Jézus. Mit feleletek?

Elmegyek!

Isten arra hív, hogy egy idegen országban éljete és dolgozzatok. Az életetek példájával hirdesséte az evangéliumot. Mit válaszoltok erre?

Elmegyek!

Mit ság most a Szentlélek a fületekbe? Hová hív ma benneteket Isten? És mit feleletek hívására? Engedjéte, hogy Jézus szeretete indítson a válaszra: **Elmegyek! Mondjuk együtt: Elmegyek!**

– A prédikáció vége –

A workshop vázlata

A nehézségek leküzdése egy életút során

By Danijela Schubert

Javasolt program

Imádság

Felolvasás a Szentírásból: **Jeremiás 29:11**

„Mert én tudom az én gondolatimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek.”

- Rövid történetek és idő a megbeszélésükre
- Imádság és megbeszélés
- Lépések a nehézségek leküzdésére
- Imádkozás és egy, vagy több megoldási forma kiválasztása a résztvevők személyes életében felmerült nehézségek leküzdéséhez.
- Záró ima és áldás

Róma 15:13

„A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővüljétek a reménységben a Szent Lélek ereje által.”

Szükséges kellékek:

Tollak

Papírlapok – a kiscsoportos megbeszélés javaslataihoz

Táblák – ha lehetséges, 3-4 fő üljön egy tábla körül

Nagyobb papírlapok – a kiscsoportok javaslatainak összegzéséhez

Kisebb kártyák – a résztvevők ráírhatják személyes választásukat, és hazavihetik

Workshop

A nehézségek leküzdése egy életút során

Írta: Danijela Schubert

Bevezetés

Azzal kezdjük, hogy együtt elolvassuk **Jeremiás könyve 29:11** igeverst:

„Mert én tudom az én gondolatimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek.”

Ez egy csodálatos igever, egy ígélet, amire hivatkozhatunk. Mégis sokszor kerülünk olyan helyzetbe, ami nem látszik hasznosnak a fejlődésünkhöz, inkább ártalmasnak tűnik. Elveszítjük a reményt és sötéten látjuk a jövőt. Ilyenkor vajon mit tegyünk?

Rövid történetek és idő a megbeszélésükre

Ma délután megismerkedünk Skyla-val, Katerinával, Tessával, és Jasmine-nel. Történeteik hallgatása közben használjuk fel saját tapasztalatainkat és képzelőerőnket is, ami segíteni fog átgondolni életünket és megtalálni a felmerülő akadályok leküzdésének módját.

Kérlek, alkossatok 3-4 fős kiscsoportokat!

Hallgassunk meg néhány történetet olyan nőkről, akik nehézségekkel szembesültek, majd gondolkodjunk el a problémáikon!

Skyla

Skyla olyan családban nőtt fel, ahol az édesapja és a bátyja is alkoholista volt. Egy városban éltek és nagyon szegények voltak. Édesanyja csak úgy tudta etetni a családot, hogy mindig záraskor ment a piacra, amikor leértékelték a maradék, vagy sérült zöldséget, gyümölcsöt. Fejlődése közben Skyla-t sok megaláztatás és bántalmazás érte családi helyzete miatt.

3-4 fős csoportokban beszéljük meg, milyen nehézségeket okozhat Skyla-nak felnőtt életében ez a családi háttér!

Katerina

Katerina fiatal nő volt nagy tervekkel. Elhagyta szülőfaluját, mert gyenge egészségi állapota miatt az ott végzett munka túl nehéz volt számára. A városba költözött, ahol munkát és lakást is talált. Úgy tűnt, minden a tervei szerint halad, egészen addig, míg egy napon egy fiatalember követte őt a lakásáig és be is hatolt hozzá. Hiába tiltakozott, a férfi nem tágitott, és megerőszakolta a lányt, aki várandós lett.

3-4 fős kis csoportokban beszéljük meg, milyen nehézségekkel szembesülhet Katerina élete során e szörnyű élménye miatt!

Tessa

Éppen amikor Tessa és a férje pénzügyileg egyenesbe kerültek volna, az ország, ahol éltek gazdasági válságba került és a pénz értéke napról napra romlott. Nagy gond szakadt rájuk: öt gyermekük élelmezése. Annyiból kellett most fedezniük az összes ennivalót, amennyit azelőtt csak tejre és kenyérré költöttek.

3-4 fős kis csoportokban beszéljük meg, milyen gondokkal szembesülhet Tessa ebben a kétségbeesítő helyzetben!

Jasmine

Jasmine szeretett iskolába járni, bár az nagyon messze volt. A szülei viszont azt akarták, hogy segítsen nekik otthon a farmon és ne olvasással meg a házi feladatok megoldásával töltse az időt. Az állatokat kellett gondoznia és megstoppolni a család harisnyáit. Oszályzatai romlani kezdtek és hamarosan annyira lemaradt, hogy vagy évet kellett volna ismételnie, vagy teljesen kimaradni az iskolából.

3-4 fős kiscsoportokban beszéljük meg, milyen nehézségeket tapasztalhatott Jasmine akkor, és milyen akadályokat kell majd későbbi élete során leküzdenie!

Imádság és megbeszélés

Szánjunk 10 percet az imádkozásra és vegyük sorra azokat a nehézségeket, amelyekkel mi, éppen most a saját életünkben szembesülünk! Írjunk listát az akadályokról és problémáktól!

Lépések az akadályok legyőzésére

3-4 fős csoportokban vitassuk meg, milyen lehetőségei vannak a történetekben szereplő négy nőnek nehézségeinek leküzdésére? Állítsunk össze egy listát a lehetőségekről!

A teljes csoportban osszuk meg egymással a kiscsoportok javaslatait! Készítsünk közös listát a javasolt megoldásokról!

A történetek vége

Szeretnétek tudni, hogyan alakult a történeteinkben szereplő nők sorsa? Hogyan győzték le az akadályokat?

Skyla

Skyla abban az áldásban részesült, hogy édesanyja ki tudta fizetni a tandíját és később a férje is támogatta a továbbtanulását. Két diplomát szerzett, két mesterfokozatot, egy doktorátust és egy posztgraduális diplomát. Ez sikeres karrierre nyitott ajtót számára az oktatásban és az egyházi életben is. A szakirodalomból felismerte az alkoholista családban való nevelkedés következményeit. Önbizalomhiánnyal és krónikus depresszióval küzdött. Tanácsadók és lelkigondozók segítségével mégis megtalálta a válaszokat. Mindenekelőtt soha nem hagyott fel az imádkozással és Isten keresésével.

Katerina

Katerina összeházasodott a férjével, aki megerősöskolta. Három közös gyermekük született. Nagyon nehéz élete volt, mert nemcsak a férje volt alkoholista, hanem a fia is az lett. Egészségileg szinte teljes életében gyengélkedett, mégis sikerült kilencven évig élnie, és ezért Istent dicsőíteni. Mindig hűséges volt Istenhez és kiállt az igazságért. Igazi misszionárius volt a városban, ahol élt. Irodalmat osztogatott és bátorító szavakat szólt mindenütt, amerre csak járt. A lányai Isten hűséges követői lettek és sok örömet okoztak neki. Végül a férje is hívő lett.

Tessa

Tessa minden irodalmat átnézett arról, hogyan táplálja családját azokban a nehéz időkben. Megtalálta melyik étel elég tápláló, de mégis elérhető az ára. Recepteket is talált, hogyan készítse el finomra azokat az ennivalókat. Megtanulta a szójatej készítését a drága tehéntej helyett. Megtanult finom, tápláló és változatos ételeket készíteni különböző zöldségekből a drága húsételek helyett. Egészséges, jól táplált gyermekeket nevelt. Mind az öt gyermeke Jézus hűséges követője.

Jasmine

Jasmine módot talált az önképzésre. Folytatta a tanulmányait amennyire csak tudta, miközben a házimunkát is végezte a farmon. A bátyja tanította neki a matematikát, de ezt is titokban kellett tartaniuk. A tanára is segítőkész volt, így nem kellett évet ismételnie. Elvégezte az általános iskola néhány osztályát mielőtt az országban, ahol élt kitört volna a háború, ami véget vetett hivatalos tanulmányainak. Egész életében továbbra is minden nap olvasott. A kedvenc könyve a Biblia volt, ami mindennapos társa lett. Megtalálta az önképzés módjait és jól informált maradt. Például rádiót hallgatott. Biztosította, hogy a gyermekei annyi oktatásban részesüljenek, amennyit csak anyagilag elbírt. Néhány gyereke igen magas végzettséget szerzett. Istent dicsőítette a bölcsességért, amit a másokkal való bánásmódhoz kapott tőle.

A javaslatok személyes alkalmazása

Most mindenki válasszon egyet, vagy többet a csoport javaslatai közül a listáról, és írja fel magának egy kártyára, vagy egy darab papírra. Vigyétek magatokkal és otthon tegyétek jól látható helyre emlékeztetőül. Figyeljétek meg, hogyan változtatja Isten áldássá a fájdalmatokat!

Imádság és döntésre hívás

Imádkozzunk (egyéni, vagy kiscsoportokban) azért, hogy Isten segítsen legyőzni a nehézségeket a mi személyes életünkben, más nők életében és a környezetünkben élő asszonyok életében is!

Imádság - Imádkozzunk együtt!

Istenem, kérlek, adj nekem békességet, hogy el tudjam fogadni azt, amin nem tudok változtatni. Bátorságot, hogy változtassak azon, amin tudok, és bölcsességet, hogy a kettőt meg tudjam különböztetni.

Teljesedjen életemben az ígéreted, hogy Te tudod a terveidet velem. Teljesedjen a terved, amely sikerre visz, és nem árt nekem, hanem reményt ad és jövőt.

Segíts, hogy bízzak benne, a nehézségeimet Te áldássá változtatod mások számára.

Záró áldás: „*A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővüljétek a reménységben a Szent Lélek ereje által.*” Róma 15:13

– A workshop vége –

Szeminárium

Taníts minket imádkozni!

Négy mód arra, hogy a lehető legtöbbet hozzuk ki az imádságainkból

Írta: Zdravko Stefanovic, PhD

Jézus sokféle szükségletet betöltött, amikor a Földön járt. Tanítványai időnként különleges kérésekkel álltak elő. Az egyik legemlékezetesebb kérésüket akkor mondták neki, amikor Jézus éppen befejezte az imádkozást. „*Uram, taníts minket imádkozni*” (Lukács 11:1) – kérték.

Nála egyetlen kérés sem talált süket fülekre. Jézus azonnal megtanította nekik a mintaimát, amit ma széles körben az „*Úr imájaként*” ismerünk.

1. Megtanulni, annyit jelent, hogy megtenni

Jézus nem mondott példabeszédet és nem tartott prédikációt sem a témáról, amikor imádkozni tanította a tanítványait. Az ima tényleges szavaira tanította őket. Ezt mondta: „Meg akarjátok tanulni, hogyan kell imádkozni? Akkor imádkozzatok! Így megy ez.”

Sok más bibliai szakaszban találhatunk valódi imádságokat. Sehol sem találhatunk hosszadalmas fejtegetést a témáról. A Biblia inkább számos, lélekkel teli imádságot tartalmaz, amelyek Isten hűséges követőinek szívéből és szájáról fakadtak

Istenhez szóló személyes imádság például Anna imája a silói szentélyben (1Sám 1). Vagy lássuk Jónás szabadulásért mondott imádságát a cethal gyomrában (Jónás 2). Illés próféta imája a Kármel-hegyen (1Kir 18) kiváló példája az Isten hatalmát dicsőítő imádságnak. Salamon király templomszentelési imádsága (1Kir 8) példa egy szent hely felavatásakor mondandó imára. Sokat tanulhatunk a közbenjáró imádságról Dániel imádságából, amelyet népéért mondott Babilonban (Dán 9). Az elköteleződést kifejező imádság nagyszerű példája Krisztus imádsága a Gecsemáné-kertben (Mt 26), amikor készségesen átadta magát Atyja akaratának. Továbbá Jézus imája a felházban (Jn 17) a legjobb ima a Krisztus követői közötti egységről.

Az imádság tehát egyértelműen az Isten iránti érzelmeink természetes, spontán, közvetlen kifejezése.

2. Oly hatalmas, és mégis olyan közel van

Jézus legtöbb kortársának Isten egy magasban trónoló transzcendens lény volt. Jézus egészen más volt. Imádságaiban *Abba-nak*, Atyámnak nevezte a mindenható Istent. Ez a Krisztus ajkán oly gyakran kiejtett megszólítási mód meghitt szó, amit még jobban talán a papa, apuka szavakkal lehetne lefordítani. Jézus úgy imádkozott, ahogy egy gyermek beszél az édesapjához, egyszerűen, meghittén és magabiztosan.

Isten népének imádságai a bibliai időkben olyan Istenről szólnak, Akit még a legmagasabb egek sem tudnak befogadni (1Kir 8:27). Mégis, ugyanaz az Isten hit által ott lakozik az imádkozó hívő

szívében. Imádkozni annyit tesz, mint alázatosan kitérni szívünket a világmindenség Királya előtt, hogy hitünk által beköltözhessen oda.

Dávid király imádsága a 8. Zsoltárban az Urat dicsőíti, akinek a neve felséges az egész földön, akinek dicsősége az egekben van. Aki teremtette a holdat és a csillagokat, mind az Ő keze munkája. De a Zsoltárok azt is tanítják, hogy Isten gondot visel teremtményeiről. Dávid így kiáltott fel, amikor nyomorúságosan érezte magát: „*De én féreg vagyok s nem férfiú... (Zsolt 22:7), mégis tudott így imádkozni: De te, Uram, ne légy messze tőlem... (20. v.)*.”

Mi is megszólíthatjuk úgy Istent, ahogy Krisztus tette? Természetesen! Valójában úgy is kellene tennünk. Az egyik drámai pillanat a Gecsemáné-kertben az volt, amikor Jézus így szólt: „Abba, Atyám! Minden lehetséges néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.” (Márk 14:36).

Pál apostol azt mondja nekünk, hogy Isten gyermekei vagyunk, akik az Ő lelke által imádkozzuk, hogy 'Abba, Atyám' (Róm 8:15; Gal 4:6). Az efézusi hívőknek is azt mondta, hogy: „... meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, Akiről neveztetik minden nemzetség, mennyen és földön, hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjetek az Ő Lelke által a belső emberben; Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben.” (Efézus 3:14-17)

3. Ami első, az legyen az első!

A Hegyibeszédben Jézus azt tanította a népnek, hogy először Isten országát és igazságát keressék, az összes többi szükségletüket pedig Ő majd megadja nekik (Máté 6:33). Jézus azt gyakorolta, amit hirdetett. Az Atyához szóló imádsága mindenekelőtt az Ő nevének szentségéről, országának eljövételéről és akaratának földi megvalósulásáról szól. Ez az első, mert mindent, amit Ő formált és teremtett, Isten a saját dicsőségére alkotott. (Ézsaiás 43:7). Mivel egyedül Istené a dicsőség, meg kell adnunk neki azt, ami Őt illeti.

Miután Isten nevéért és országáért imádkozott, Jézus rátért a napi szükségleteinkre. Az enivaló, a megbocsájtás és a hit szükségességére. Mindhárom Isten ajándéka számunkra. Az egész Bibliában, mindenütt azt találjuk, hogy az imádkozó személy Istent dicsőítő kijelentéssel, vagy hálaadással kezdi imáját, és csak azután mondja el kérését.

Salamon templomszentelési imádsága így kezdődik: „Uram, Izráel Istene! Nincsen hozzád hasonló Isten, sem az égben ott fenn, sem a földön itt alatt... (1Kir 8:23). Hasonlóképpen imádkozott Jósafát király is, amikor komolyan fenyegette az ellenség: „Oh, Uram, mi atyáink Istene! Nem te vagy-e egyedül Isten a mennyben, aki uralkodsz a pogányoknak minden országain? A te kezdedben van az erő és hatalom, és senki nincsen, aki ellened megállhatna” (2Kron 20:6). Habakuk, a próféta így kezdi imádságát: „Uram, hallottam, amit hirdettél, és megrettentem! Uram!” (Hab. 3:2). A hívők így imádkoztak, amikor üldözés fenyegette az egyházat: „Urunk, te vagy az Isten, ki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot.” (ApCsel 4:24).

Ez persze nem jelenti azt, hogy a Biblia szereplői nem imádkoztak mindennapi gondjaik, szükségleteik megoldásáért. Sőt, ellenkezőleg, gyakran imádkoztak azért is. Ám mindig Isten

dicsőítésével kezdték, áldották Őt hatalmáért és kegyelméért. Csak ezután tértek rá saját szükségleteikre.

Az imádkozással kapcsolatban Jézus és a Biblia is azt tanítja nekünk, hogy ami a legfontosabb, azt tegyük az első helyre.

4. Nem változtatni kell, hanem hagyni, hogy Ő megváltoztasson

Fontos kijelentés található Jézus imádságának következő szavaiban: „Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.” (Máté 6:10). Ezt még jobban megerősíti az „Ámen!” szó (13. v.), amely ma is az imádság záró szava, akárcsak a bibliai időkben.

Sokan tudjuk, hogy az Ámen! szó azt jelent: Úgy legyen! Amit esetleg néhányan nem tudnak, az az, hogy az imát záró „ámen” szó nem az imádkozó kívánságait erősíti meg, hanem azt, hogy teljesüljön Isten terve az illető életére nézve. Könyörgés, hogy Isten akarata teljesüljön. Az Ámen! szó kijelentésével kifejezzük Istennek, hogy készek vagyunk alárendelni magunkat neki és elfogadni az Ő akaratát.

Az imádság valódi célja nem az, hogy megpróbálja megváltoztatni Isten gondolatait, terveit velünk, vagy azokkal kapcsolatban, akikért imádkozunk. Sokkal inkább az, hogy minket változtasson meg, hogy megfeleljünk az Ő akaratának. Ezért imádkozott így Jézus a Gecsemánékertben: „Mindazáltal ne úgy legyen amint én akarom, hanem amint te.” (Máté 26:39).

A zsoltáros imádsága elején megvallja: „Mikor még nyelvemen sincs a szó, immár egészen érted azt Uram!” (Zsolt 139:4). A következő kéréssel zárja imáját: „*Vizsgáld meg engem, oh, Isten, és ismerd meg szívemet! Próbáld meg engem, és ismerd meg gondolataimat! Lásd meg, ha van-e nálam a gonoszsnak valamilyen útja, és vezérelj engem az örökkévalóság útján!*” (23-24. v.).

A keresztény egyház imádságos légkörben született. Vezetői és tagjai egyaránt naponta keresték Isten akaratát (ApCsel 1:4; 2:4, 42). Ebben az időszakban az imádság volt a leghatásosabb eszköz a keresztények kezében, amikor ellenállással és üldöztetéssel szembesültek. Így alakult az egyház fokozatosan Mestere képére.

Ugyanezt mondhatjuk el Pál apostolról is. AZ Úr egyszerűen így jellemezte tanítványának, Anániásnak: „Mert íme, imádkozik.” (ApCsel 9:11). Ahogy Pál az imádság emberévé vált, apostollá lett és Jézus Krisztus első misszionáriusává a pogányok között. Az ima által a Szentlélek megadta neki a bölcsességet és megértő lelkületet, amire szolgálatához szüksége volt.

A keresztények nyitott szívvel és lélekkel imádkoznak Istenhez, a válaszokat pedig Őrá hagyják. Ámos próféta mondja: „*Keressétek a jót és ne a gonoszt, hogy éljetez... talán megkegyelmez az Úr, a Seregek Istene a József maradékinak.*” (Ámos 5:14-15). Ugyanezt a tanítást találjuk Joel könyvében is: „*És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat... Ki tudja, hátha visszatér és megbánja, és áldást hagy maga után.*” (Joel 2:13 - 14).

Ezek a példák mind arra tanítanak, hogy az imádságok nem Istent változtatják meg, hanem inkább mi magunk változunk, és készen állunk elfogadni az Ő akaratát életünkre nézve.

Négy dolgot tanulhatunk meg Jézus imájából, és számos más, a Bibliában szereplő imádságból.

Először is, az imádkozás megtanulásának legjobb módja, hogy valóban imádkozunk. Másodsor, Isten, akihez imádkozunk, hatalmas, mégis olyan közel van hozzánk, hogy Atyának, Apának, vagy Papának is szólíthatjuk. Harmadsor, imádkozás közben Isten országát és az Ő igazságát a mindennapi ügyeink elé kell helyezni. És negyedszer, imádságunk célja az, hogy készen álljunk Isten ránk vonatkozó akaratának elfogadására és nem az, hogy megváltoztassuk az Ő terveit velünk.

– *A szeminárium vége* –